

## ביאורים לכמה מדברי המסורה בפרשת וירא

[נכתב ע"י הרב משה צוריאלי, מתוך ספרו "אוצרות התורה".  
בהרהר. בהסכמת הרב, מאמר זה נערך ע"י תלמידו, אך טרם הגיהו]

**יט/א - והוא יושב (כתיב חסר ו')**

רש"י מביא מב"ר, כי אותו היום מינוהו שופט עליהם. כי הכתיב "יושב" מתאר פעולה מתמשכת, אבל "ישב" הוא כמו חד-פעמי.

**יט/ב - עוד (חסר ו') מי לך פה**

אמרו חז"ל "מצינו שעל הכל הקב"ה מאריך רוחו חוץ מן הזנות בלבד... כל אותו הלילה היה לוט עומד ומדבר עליהם סניגוריא. כיון שבאו ואמרו 'איה האנשים ונדעה אותם' בתשמיש, מיד "ויאמרו האנשים אל לוט מי לך פה" (רק) עַד כאן ("יעוד" של המקרא, חסר ו' הוא 'עד') היה לך פתחון פה ללמד עליהם סניגוריא" (ויק"ר כג/ט, וכן ב"ר נ/ד) וכן "ופא ישית בגאון גליך" (איוב לח, יא)

**יט/ד - קומו צאו (דגש בצ') – עיין "העמק דבר" לנצי"ב**

**יט/לג - כתיב 'הוא' ולא 'ההוא'**

(במסרת, ארבעה פסוקים הם כך: יט/לג, ל/טז, לב/כג, במדבר יח/כג, ובכל אחד מהם חז"ל דרשו מה שדרשו)

**כב/כג - ובתואל ילד את רבקה**

אמרו חז"ל: "עד שהוא עומד בהר המוריה, נתבשר שנולדה בת זוגו של בנו, הנה ילדה מלכה" (ב"ר נז/א) ואמר על כך האריז"ל כי יצחק היה במדת הגבורה **והצמצום**. רק כאשר התגבר עליו אברהם במדת החסד, נעשה יצחק ראוי להוליד, כמו שהובטח אחרי העקידה "והרבה ארבה את זרעך" ("ארבה" גימ' "יצחק") אשר בזכות זאת נולדה בת זוגו. ולכן, מספר תיבות פרשת עקידה (פסוקים א-יט) הם ש"ז תיבות, גימטריא "רבקה", שזכה אז לבת זוגו.